

עפ"ג 2248/09 - מדינת ישראל נגד י מ

19 דצמבר 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 2248-09-22 מדינת ישראל נ' מ

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופט שמואל בורנשטיין
כב' השופט דבורה עטר
מדינת ישראל
המערערת

נגד
המשיב

nocchim:

ב"כ המערערת, עו"ד קרון ענבר

המשיב וב"כ, עו"ד ירון פורר

[פרוטוקול הושטט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודהתו בת"פ 16-08-60777 באיומים על מעסיקו בשיחות טלפון במהלך מהלך אמר לו שהרוג אותו על רקע סכסוך כספי ביניהם.

המשיב הורשע על פי הודהתו בת"פ 16-11-1740 בפגיעה בפרטיות של גירושתו היום, כאשר חיטט במכשיר הטלפון הניד שלה, קרא שיחות אינטימיות שלה עם בן זוגה הנוכחי, הגיע לביתה, נכנס אליה ולמרות בקשתה סייר ליצאת ממנה אלא חיפש בארכנות חפצים של גברים אחרים וכשמצא בגד שחשש שייך לבן זוגה, קרע אותו.

המשיב הוצא מהבית רק לאחר שהגיעו שוטרים שהזעקו על ידי גירושתו.

המשיב נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, כולל תוצאה של הפעלה בחופף למאסר על תנאי חב הפעלה שהיא תלוי ועומדת נגדו.

כמו כן, נידון המשיב לשלושה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

המערערת טוענת כי עונש המאסר שהוטל על המשיב אינו תואם את מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות איומים ופגיעה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בפרטiot וכן היא טוענת שלא היה מקום, גם לאור תסקיר שירות המבחן, להפועל את עונש המאסר על תנאי חב הפעלה כעונש ייחד למעשה בגין העבירות נשוא גזר הדין לא הוטל על המשיב עונש ממשי.

המעורערת עותרת להטיל על המשיב לפצות את המעביר, שאינו מעסיק אותו יותר, ולפצות את גראותו וזאת למרות שהוא משלם דמי מזונות.

ב"כ המעורערת טוענת כי שגה ביום"ש קמא כאשר קבע את עונשו של המשיב בתחום המתחלים שנקבעו על ידו, למרות שמעשי של המשיב מגלים הטענות כוחנית ואובסיבית, יחד עם אלמנטים של שליטה ורודנות שפוגעים בזכותו של הגראשה לאוטומוניה ושליטה על חייה.

ב"כ המעורערת מפנה לעברו הפלילי של המשיב ולעובדה שביצע את האייםם כלפי המעביר כאשר מאסר על תנאי חב הפעלה תלוי ועומד נגדו.

ב"כ המעורערת טוענת, כאמור, כי שגה ביום"ש קמא כאשר לא הפעיל את ההתחייבות שהיא תלויה ועומדת כנגד המשיב אך נאמר כבר עתה כי מעין בטיעוני ב"כ המאשר לעונש בבית משפט קמא עולה כי לא התבקשה הפעלת ההתחייבות.

ב"כ המשיב תומר בגזר הדין של ביום"ש קמא ומפנה לניסיבותו האישיות והבריאותיות של המשיב, כפי שעולות בתסקיר השירות המבחן המפורט שהוא בפניו ביום"ש קמא וטוען כי צדק ביום"ש קמא כאשר העדיף את התרשםתו מדברי המשיב בפניו, גם מלאה שלא נרשם במפורש בפרוטוקול הדיונים שהוצעו בפניו, שבהם דבר המשיב עובר להכרעת הדין בכתב האישום המתוקן ועובר למתן גזר הדין.

לטענתו, כי יש להעדיף את התרשםתו הבלתי אמצעית של בית המשפט מהמשיב במהלך תקופה ארוכה מאשר התרשות שירות המבחן בכל הקשור להיעדר נזקקתו של המשיב להליך טיפול בעוות האלים מהן סובל, כפי שהוכח, באייםם כלפי המעביר וב עברו הפלילי.

עjon בגזר הדין של ביום"ש קמא מעלה כי מתחם הענישה שקבע בעניין עבירת האייםם כלפי מעבידו של המשיב דاز אינו הולם את מדיניות הענישה כפי שהיא באה לቤתו בפסקה בכל הקשור לעוות אלומות, פיזית ומילולית, שכן מדובר באיום ברצח ובשיכות טלפון שהתנהלו מספר פעמים.

גם אם קיבל את טענת המשיב, שהתקבלה כמהימנה על ידי ביום"ש קמא ועל ידי שירות המבחן, לפיה האייםם נבעו מהטענות המעביר במהלך סכסוך עסקי שהוא בין בין המשיב ומחששות של המשיב שימצא את עצמו ללא דיר, שכן גם מדובר בסכסוך עסקי אין מקום לפטור אותו על ידי השמעת אייםם.

מתחם הענישה שקבע ביום"ש קמא לגבי הטענות של המשיב כלפי גראותו מקובל עליו, אך ביום"ש קמא לא ישם אותו כאשר לא הטיל כל עונש ממשי גם בגין האישום השני ובוודאי גם בגין האישום הראשון.

בימ"ש קמא לא התעלם מהווטו של התסקיר לא חיובי, שכן המשיב סירב להשתלב בהליך שיקומי, אך הוא עובד לפרנסתו, אב מסור לידי וועל פי עמדתו בפני שירות המבחן הוא לא מסכים שמדובר בעניין לגיטימי אך הרקע, בראיתו, מעניק מעין הסבר למאסר.

בסייע גזר הדין קבוע בימ"ש קמא כי הוא התרשם שהמשיב מבין שהוא בעtid לא ינקוט בדרך אלימה או עברינית להציג את זכויותיו, הוא הודה ולא ניהל משפט.

אף איננו מתעלמים לכך שהמשיב הודה בשני המעשים נושא כתוב האישום וחסר את עדויותיהם של מעבידו ושל גרשטו אך אין בכר, גם אם בימ"ש קמא התרשם שהמשיב מבין שהוא בעtid לא ינקוט בדרך אלימה כפי שנרג לփחות במקרה נושא האישום הראשון כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש ממשי על המשיב בגין אותם מעשים ועל מנת להרטיע אותו, שכן הוא טוען שאינו נדרש להשתתפות בהליך טיפול, ושירות המבחן התרשם כי הוא בעל דפוסים עבריניים מופנים, מחזק בעמדות שנונות לגיטימציה לאלימות, בעל קוווי אישיות נרקיסיסטיים, נעדר אמפתיה לקורבן ולא מגלה רצון למעורבות טיפולית.

לאור כל האמור לעיל, ומבלתי להתעלם מהכלל לפיו בימ"ש לערעורים לא מצאה את הדין עם נאשם שהחליט להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המשיב ירצה 6 חודשים מאסר בעבודות שירות על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

ששת החודשים יהיו מרכיבים מהפעלת המאסר על תנאי חב הפעלה ומתווסף של שלושה חודשים בגין העבירות נושא גזר הדין.

גם עתירת המערערת להטלת פיצוי על המשיב מוצדקת בעינינו בכל הקשור למעבידו דاز, שכן, כאמור, המשיב משלם מזונות לגורשו עבור ילדי.

אנו מחייבים את המשיב לפצות את המעבד נושא האישום הראשון בסכום של 3,000 ₪.

הפיizio ישולם בשלושה תשלומים רצופים ושוויים של 1,000 ₪ כל אחד החל מיום 01.01.2018 ובכל ראשן לחודש עד לפירעון המלא.

הפיizio יועבר למעביד מיד לאחר החלטתו על פי פרטיים שתמסור ב"כ המערערת למציאות תוך 7 ימים.
לא יופקדו הסכומים, תועבר גבייתם למרכז לגביית כסאות.

המשיב יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות ביום 01.01.2018 בשעה 08:00 בקליטה להצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ניתן והודיע היום א' טבת
תשע"ח, 19/12/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.

ארהם טל, נשיא
אב"ד
שמואל בורנשטיין, שופט
דבורה עטר, שופטת